

रामायणं

अभिवीक्ष्य वरारोहा वेपमानेदमब्रवीत् ।

दृष्टान्तर्गतदुःखार्तं किमेतदिति विह्वला ॥ १० ॥

किन्तु वारुहस्पतौ योगो युक्तः पुष्येण राघव ।

प्रोच्यते ब्राह्मणेस्तज्जीर्येन तमसि दुर्मनाः ॥ ११ ॥

कस्माच्छतशतकिन पूर्णेन्दुप्रतिमेन ते ।

आवृतं वदनं चारु हस्त्रेण न विराजते ॥ १२ ॥

चामरव्यजनाभ्यां च चारुपद्मदलेक्षणा ।

न वीक्ष्यते तेऽद्य मुखं कस्मात् पूर्णेन्दुसप्रभं ॥ १३ ॥

यौवराज्याभिषिक्तं च सूतमागधवन्दिनः ।

वाग्मिनो न स्तुवन्ति त्वामद्य राघव शंस मे ॥ १४ ॥

न ते क्षौद्रं च दधि च ब्राह्मणा वेदपारगाः ।

मूर्ध्नि मूर्ध्न्यभिषेकार्थं ददते विधिवच्च किं ॥ १५ ॥

कस्मात् प्रकृतिमुख्यास्ते श्रेणिमुख्याश्च राघव ।

किङ्करा नाद्य तिष्ठन्ति यौवराज्याभिषेचने ॥ १६ ॥

अष्टाश्ववरयुक्तस्ते मणिकाञ्चनभूषणाः ।

नाद्य पुष्परथः क्लृप्तः कस्माद्रिपुनिसूदन ॥ १७ ॥

त्रिप्रश्रुतो गजवृषः शुभलक्षणलक्षितः ।

पृष्ठतो नानुयाति त्वां कस्मादद्याभिषेचने ॥ १८ ॥

शुभलक्षणसंपन्नः श्वेतश्च तुरगोत्तमः ।

न तेऽद्य याति पुरतः कस्माच्छ्रीविजयावहः ॥ १९ ॥